

Entrada

Alegria

Per JesusR el dl., 27/05/2019 - 10:50

Mentre anàvem pujant cap aquell cim tan estimat per la nostra colla, et vas separar una mica per poder escoltar amb més atenció el cant de l'ocell. Et semblava que era la primera harmonia de la nova primavera. Alegria!

A dalt hi havia boira. Quasi feia fred i no s'hi estava bé per esmorzar. Vàrem baixar per un camí bastant costerut fins a la font. Crec que en diuen la font del Cardús. Rajava tan bé! Quin raig, quins amics, quin aire net. Quina joia col·lectiva. Alegria!

Va ser una excursió fantàstica. Ens feia falta, després d'uns dies tan moguts. A la tornada, entrant ja a l'autopista, es va fer un silenci i ens miràvem. Alegria!

Possiblement tu pensaves que demà era dilluns, la Toni... ves a saber què imaginava en el seu silenci; però jo no pensava ni somniava, tan sols: alegria!

Ara, ja a punt de retirar-me, he encès la llàntia que tinc a la taula, just davant de la icona que em van regalar el dia de la confirmació. Recordant aquella tarda. Alegria!

Mirant el rostre de Jesús —no sé—, he escoltat altra vegada l'ocell de la pujada, he vist el doll d'aigua de la font del Cardús, he viscut el silenci del cotxe, l'estimació dels amics, i en aquella mirada de totalitat... ALEGRIA, ALEGRIA, ALEGRIA.

Oh, Jesús, quina alegria!!!
